

Desè Simposi

Llengua, educació i immigració: balanç i perspectives
Girona, 25 i 26 de novembre de 2016

TEIXINT VINCLES AMB LES FAMÍLIES

Anna Camps, Escola Lluís M. Mestres (Olot) i Carme Carbonell

Avui, que l'expressió "innovació educativa" omple les pàgines dels diaris i es replanteja la seva idoneïtat en els cercles de treball dels docents, ens sembla oportú repensar-la també, des del vessant social, sobretot per aquells centres escolars que acullen una població escolar d'entorns desfavorits i/o contextos titllats de problemàtics, que sovint deriven a situacions de desencís escolar.

Hi repensem, perquè és essencial innovar també en consciència social dins la comunitat escolar, buscant solucions creatives capaces de transformar inèrcies, perquè encara és un desafiament massa important per algunes escoles treballar amb pocs recursos l'atenció a totes les diversitats, per aconseguir allunyar l'exclusió i la segregació de l'alumnat més vulnerable.

Hi repensem també, perquè un centre innova quan de manera sistemàtica reflexiona sobre els paradigmes que li presenta la situació de la seva realitat.

L'experiència que presentem no pertany doncs a un centre escolar que es planteja la innovació educativa dels seus alumnes des d'una zona de confort amb molts recursos, la que presentem es situa en els fonaments d'un centre escolar que ha de garantir la millora dels seus alumnes per ser competents, des d'entorns a vegades massa hostils, per poder passar a la fase de millora dels aprenentatges, si no se'ls acompanya emocionalment. S'articula al voltant del principi que entenem com a dimensió social de l'educació, que contempla el vincle de corresponsabilitat entre l'escola i la comunitat educativa, en aquest cas la més propera als alumnes, la família, com estament de participació ciutadana.

Décimo Simposio

Lengua, educación e inmigración: balance y perspectivas
Girona, 25 y 26 de Noviembre de 2016

TEJIENDO VÍNCULOS CON LAS FAMILIAS

Anna Camps, Lluís M. Mestres (Olot) y Carme Carbonell

Hoy, que la expresión "innovación educativa" llena las páginas de los diarios y se replantea su idoneidad en los círculos de trabajo de los docentes, nos parece oportuno repensarla también, desde la vertiente social, sobre todo para aquellos centros escolares que acogen una población escolar de entornos desfavorecidos y/o contextos tildados de problemáticos, que a menudo derivan en situaciones de desencanto escolar.

Lo repensamos, porque es esencial innovar también en conciencia social dentro de la comunidad escolar, buscando soluciones creativas capaces de transformar inercias, porque todavía es un desafío demasiado importante para algunas escuelas trabajar con pocos recursos la atención a todas las diversidades, para conseguir alejar la exclusión y la segregación del alumnado más vulnerable.

Lo repensamos también, porque un centro innova cuando de manera sistemática reflexiona sobre los paradigmas que le presenta la situación de su realidad.

La experiencia que presentamos no pertenece pues a un centro escolar que se plantea la innovación educativa de sus alumnos desde una zona de confort con muchos recursos, la que presentamos se sitúa en los fundamentos de un centro escolar que debe garantizar la

mejora de sus alumnos para ser competentes, desde entornos a veces demasiado hostiles, para poder pasar a la fase de mejora de los aprendizajes, si no se los acompaña emocionalmente. Se articula entorno al principio que entendemos como la dimensión social de la educación, que contempla el vínculo de corresponsabilidad entre la escuela y la comunidad educativa, en este caso la más próxima a los alumnos, la familia, como estamento de participación ciudadana.